

8 sön e Trefaldighet

Psalmer: 220, L119, 372, L174, L178, 583:1-4

Texter: Jer 7:1-7, Rom 8:14-17, Matt 7:13-14

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.
Amen.

Matteus 7:13-14

Gå in genom den trånga porten. Den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Många uppfattar Jesu ord som stötande och även för oss är det en svår tanke. Jesu ord innebär att de allra flesta är på väg mot fördärvet. Det är bara några få som vandrar den väg som leder till livet. Det är svårt för alla att ta in. Visst finns det personer som är så onda och som begått så grymma övergrepp att man tycker att det inte är mer än rätt att de blir fördömda. Men särskilt i här i Skandinavien har människor en stor tillit till varandra. De flesta är hyggliga människor och goda grannar. Är det då rimligt att de flesta går förlorade?

När Gud under Noas tid gav människorna en frist på 120 år för att de skulle omvända sig var det knappt några som reagerade. De tog inte hotet på allvar. De tyckte säkert att det var för orimligt. Bibeln beskriver hur jorden blev full av våld och övergrepp. Gud ångrade att han hade gjort människor och beslöt att göra slut på allt levande genom en stor flod. Floden tog livet av alla utom åtta personer som blev räddade i arken. Också det är en svår tanke att ta till sig. Det måste ju ha funnits många små barn bland dem som drunknade, eller vänner och goda grannar till Noa. På samma sätt blir det vid tidens slut, fast då ska allt gå under genom eld. Jesus undrar om han ska finna tro på jorden när han kommer tillbaka. Den dag slutet kommer, så kommer det över alla, barn som vuxna, utan årskiljning. Det är en svår tanke att många av dem vi känner går mot fördärvet.

Men man tar också anstöt av att Jesus säger att den port är trång och den väg som leder till livet är smal. Det går tvärt emot dagens ideal. Tolerans

och acceptans hör till värdegrunden i vårt samhälle. Visst är det bra att människor med olika kulturer, språk och religion blir accepterade i samhället. Visst är det bra att alla kan uttrycka sin åsikt utan rädsla för förföljelse. Tolerans är en förutsättning för att människor som är olika ska kunna leva tillsammans i samhället. Det är på ett sätt en förutsättning för att folk ska hålla det femte budet - för där människor inte tolererar och accepterar varandra blir det förföljelse, övergrepp och våld. Men det är ett misstag att föreställa sig att det är våra ideal som formar Guds egenskaper. Det är de falska lärarna som beskriver Gud utifrån egna ideal.

Vad menar Jesus egentligen då han säger att vägen som leder till livet är smal? Har den bara kapacitet för begränsad trafikmängd. Blir det köbildning och trafikstockning om för många tar den smala vägen? Nej, inte alls, den är ämnad för alla men det är få som vandrar den. I Skriften lär vi oss att det finns en väg till frälsning. Vi lär oss också att Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Alla är välkomna att vandra den smala vägen. Men de flesta går en annan väg som består i en kombo av falsk tro och ett liv i opposition mot Guds bud.

Vägen som leder till livet är smal. Gud ensam bestämmer bredden på vägen. Gud har i Skriften lärt oss vad vi ska tro och vad vi inte ska tro, vad vi ska göra och vad vi inte ska göra. Gud accepterar inte att man förnekar hans ord, tror och lär något annat. Gud tolererar inte heller att man bryter mot hans bud och lever tvärt emot hans vilja.

Jesus uppmanade sina lärjungar att gå in genom den trånga porten och vandra den smala väg som leder till livet. Detsamma gäller för oss. Nu kanske någon undrar varför Jesus uppmanade sina lärjungar till det. De var ju redan hans lärjungar. Då borde de väl redan ha gått in genom den trånga porten vara på vandring längs den smala vägen? Och vi som redan tror, behöver vi den uppmaningen?

Att gå in genom den trånga porten och vandra den smala vägen är en bild för ett liv i omvändelse och tro. Det är något som fortsätter varje dag. Varje dag ska vi pröva våra hjärtan och gärningar inför Guds bud. Vi ska bekänna våra synder inför Gud och lämna dem. Vi ska inte ge rum åt något som strider mot Guds bud i våra liv. Vi ska pröva oss inför första tavlans bud; om vi älskar Gud över allting och gärna hör och lär oss hans ord, och inför andra tavlans bud: om vi älskar vår nästa som oss själva eller lämnar rum för oförsonlighet och begär. Att varje dag pröva sig själv, ångra sin

synd, bekänna den och lämna den hindrar oss att vika av från den smala vägen till en falsk förtröstan eller en syndig livsstil.

Guds bud avslöjar att vi är syndare, men det behöver inte göra oss förtvivalade. Gud har gett oss detta löfte: *Om vi bekänner våra synder så är Gud trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.* Om vi syndat så ska vi också veta att *vi har en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus, och han är rättfärdig. Han är försoningen för våra synder och inte bara för våra utan för hela världens.*

Det finns bara ett evangelium. Det är budskapet om allt Jesus gjort för vår frälsning. Det stärker vår tro och hindrar oss från att vika bort från den smala vägen som leder till livet. Det finns igen annan väg till livet. Jesus är vägen, sanningen och livet. *Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta.*”(Apg 4:12)

Uppmaningen att gå in genom den trånga porten och vandra den smala vägen utgör också inledning till det som sedan följer i Matteus evangelium från den 15:e versen. Jesus varnar där för falska profeter. Han beskriver dem med en bild som är så klar och tydlig att den inte behöver någon förklaring. De kommer klädda som får men i sitt inre är de rovlystna vargar. Och så har det sett ut genom kyrkohistorien. Det har väl aldrig hänt att en falsk lärare presenterat sig som en sådan och sagt att han kommer med en lära som leder till fördärvet. När falsk lära introduceras i en kyrkan har det alltid följt samma mönster. När en kristen grupp, församling eller kyrka splittras och leds bort av falska lärare har de alltid haft samma taktik. I början vill de bara att deras frågor ska tas upp för diskussion. När det steget är vunnet vill de att deras åsikter ska accepteras och tolereras. När de blivit accepterade och tolererade så vill de regera. Till slut finns det bara utrymme för den falska läran. Jesus säger på ett ställe: lite surdeg syrar hela degen. Det har visat sig sant genom kyrkohistorien.

Om vi vill förbli på vägen som leder till livet ska vi inte tro allt och alla. Världen är full av ideologier och värderingar som förmedlas på många olika sätt. Allt detta ska vi pröva. Guds ord avgör vad som är sant eller falskt.

I sitt ord håller Gud fram för oss målet för vår vandring längs den smala vägen. Det är himmelens härlighet. Gud har lovat att var och en som tror

på Sonen har evigt liv. Guds löfte ger oss både trygghet och uthållighet även om vi blir motsagda av de flesta. Ja, även om vi står ensamma så är vi trygga när vi håller oss till Guds ord.

Men för de flesta är det något annat som inger trygghet. Att tro och göra som majoriteten inger för de flesta trygghet. De tänker: ”så många kan inte ha fel”. Att leva så som de flesta lever inger trygghet. Det är att vara normal. De tänker: ”att göra så kan inte vara så farligt - alla gör ju så”. Men Jesus säger att det inte alls är tryggt att tro som de flesta tror eller leva som de flesta lever. De flesta tror annorlunda än Guds ord lär och de flesta lever tvärt emot vad Gud befäller i sitt ord. Att de är många hjälper inte. Den breda vägen som många vandrar slutar i fördärvet.

Det är Guds ord som är vår vägvisare på den smala vägen som leder till livet. Psalmisten säger: ”*Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.*” Vi ska tro det Guds ord lär oss och leva så som han befäller. Därför ska vi ägna oss åt Guds ord och ofta läsa vår Bibel och bevara Ordet i våra hjärtan. Bibeln är en stor och innehållsrik bok så det är också bra med olika sammanfattningar för att vi alltid ska vara alerta och redo att pröva läran och lärarna. Dr Martin Luther har gjort det enkelt för oss. I Lilla Katekesen har vi en sammanfattning av Bibelns lära. Det är en liten handbok med vars hjälp ni kan bedöma både vad som är en rätt tro och vad som är ett liv som för välsignelse med sig. Om vi lär oss katekesen och använder den för vad vi ska tro och hur vi ska leva har vi ett bra styrhjälpmedel så att vi håller oss på den smala vägen som leder till livet. Amen.

Låt oss be!

HERRE, du vår käre Fader, du har gett oss ditt ord som lär oss vad vi ska tro och hur vi ska leva. Helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Du har sänt din Son som världens Frälsare. Sänd din Ande i våra hjärtan så att vi tror på din Sons Jesu Kristi namn och älskar varandra så som du befallt oss. Låt ingen föra oss vilse utan behåll oss på den smala vägen som leder till livet. Amen.